

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

**Pasarét, 2019. június 9.
(vasárnap)**

Horváth Géza

ÚJ KORSZAK

Énekek: 189; 370; 368,1-2; 463; 631

Lekció: ApCsel 2,1-14

Alapige: ApCsel 2,15-21

Imádkozzunk!

Édesatyánk, nagy hálaadással dicsőítünk és magasztalunk Téged, hogy ezt a szép ünnepet elhozta reánk. Köszönjük, Urunk, a pünkösdi ünnepét, amelyet ma ünneplés a Te néped; benne ünnepli a Te hatalmas voltodat, a Te igazmondásodat, hogy mindaz, amit megígértél, valóban el is jött. Köszönjük Neked, hogy amit Jézus Krisztus megígért nekünk, az is beteljesedett, mikor a tanítványoknak azt mondta, hogy „nem hagylak titeket árván, eljövök ismét hozzátok... Elküldöm az én Atyámnak ígéretét.” Köszönjük, hogy ez bekövetkezett, és eljött a Szentlélek.

Köszönjük Neked, Urunk, hogy a Szentlélek megvilágosít bennünket: a mi tudatunkat, elménket. Köszönjük, hogy munkájába veszi a mi akaratunkat, egész valónkat, hogy az ígéretre figyelmesek legyünk, hogy ne közömbösen hallgassuk, hogy ne úgy hallgassuk, hogy másnak van rá szüksége, hanem úgy vegyük, és úgy értsük, hogy nekünk van szükségünk arra a megelevenítő, újjászüdő ígéret és Lélekre, amely elindít bennünket a hívó élet útján. Köszönjük Neked, Szentlélek Isten, hogy kérhetjük: szakaszd el hát most is szívünket, minden érzésünket a sok hiábavalóságtól, e csalárd világtól. Szakíts el mindabból, amiben vagyunk, amivel idejöttünk, ami terhel, ami nyomaszt, ami keserűséget vagy szomorúságot okoz, vagy ami olyan probléma, amely nekünk most megoldhatatlannak tűnik, és erőnket meghaladóknak látszik.

Kérünk Téged, hogy biztass, bátoríts és vigasztalj, segíts a mi erőtlenségünkön! Hallgass meg bennünket, Szentháromság, egy örök Istenünk, kegyelmed által!

Ámen.

Igehirdetés

Isten igéjét olvasom az előbbi történet folytatásaképpen, az Apostolok Cselekedetei 2. fejezetének a 15. versétől a 21. verséig terjedő szakaszból: *„Mert nem részegek ezek, a mint ti állítjátok; hiszen a napnak harmadik órája van; Hanem ez az, a mi megmondatott Jóel prófétától: És lesz az utolsó napokban, ezt mondja az Isten, kitöltök az én Lelkemből minden testre: és prófétálnak a ti fiaitok és leányaitok, és a ti ifjaitok látásokat látnak, és a ti véneitek álmokat álmodnak. És épen az én szolgálóimra és az én szolgálóleányaimra is kitöltök azokban a napokban az én Lelkemből, és prófétálnak. És tészek csudákat az égben odafenn, és jeleket a földön idelelni, vért, tüzet és füstnek gőzölgését. A nap sötétséggé változik, és a hold vérré, minekelőtte eljő az Úrnak ama nagy és fényes napja. És lesz, hogy mindaz, a ki az Úrnak nevét segítségül hívja, megtartatik.”*

Szeretettel köszöntöm a testvéreket ezen a szép pünkösdi vasárnapon! A Cselekedetek könyvéből tudhatjuk, hogy mi történt, amikor a pünkösöd napja eljött. Leírja az ige a külső jeleket, amelyek körülvették az igehirdetést, és leírja azt a belső történetet, amely ott az ige erejének hatására a Lélek munkája által végbement sok-sok emberi szívben.

Amikor elolvastam a történetet, akkor először is az jutott eszembe, hogy vannak olyan strandok, ahol van egy különlegesen jó látványelem, amit úgy hívnak, hogy sodró folyó. Tulajdonképpen egy géppel áramlatot gerjesztenek, és be lehet lépni ebbe az áramlatba, amely aztán a gyerekeket és a felnőtteket viszi körbe-körbe a medencében; úsztatja és húsíti, nem kevés örömet okozva mindenkinek, aki ebbe belekerül.

A pünkösöd üzenetét tulajdonképpen én ebben láttam meg az ige alapján, hogy jó lenne, ha azzal szembesülnénk, vajon belekerültünk-e az evangélium sodrásába? Ebbe a csodálatos sodrásba, ami az Isten Lelkének sodrása, az evangélium, az Isten országának sodrása, amibe az első pünkösödkor is több ezren belekerültek, de több ezren meg kint maradtak. Lehet, hogy figyelték ezeket az embereket, kritizálták, megszólták, mint ahogy olvassuk is az igében: „biztos sokat ittak és részegek, azért teszik ezt, amit tesznek”, de tulajdonképpen akik pedig beleléptek ebbe a sodrásba, onnantól kezdve azoknak nem volt megállás.

Nincs megállás az apostolok számára, akik mennek gyülekezetről gyülekezetre, és nincs megállás azok számára se, akik belekerülnek úgy a sodrásba, hogy elhívatnak, szolgálatba állítatnak, és ahogy Pál apostol is lejárja a lábát azért, hogy Krisztust elvigye a városokba, falvakba, földrészekre. Voltak hatalmas tervei: Hispániába is el szeretett volna menni. Egy ilyen beteg ember még azt is vállalja, hogy több ezer kilométert megtéve az akkori közlekedési eszközökön elmegy! Honnan van ez a lelkesedés? Honnan van ez az erő? Honnan van ez az odaszántság? Hát onnan, hogy belekerült az evangélium sodrásába!

Tulajdonképpen, a pünkösöd egy nagy felszólítás és egy nagy üzenet számunkra: Ne maradj kívül az evangélium sodrásán, hanem kerülj bele ebbe a csodálatos sodrásba! Amikor Péter belekerül ebbe a sodrásba, már nem szégyelli az evangéliumot. Ő, aki Mesterét megtagadta a főpap udvarában, most

bátran kiáll a tizeneggyel, pedig sokkal nagyobb a tömeg! Már sokkal nagyobb az ellenszenv és az ellenállás, de mégis Péter kiáll oda, és hirdeti az Isten ígését!

Azért emeltem ki a pünkösdi történetből, hogy ennek vegyük az üzeneteit, mert Péter egy négyszáz éves próféciát idéz. Amikor azt mondja: ha ti nem tudjátok; ha ti nem értitek még, hogy mi ez, mert nem kerültetek még bele a sodrásba – mert az ember ott érti igazán meg az evangélium titkát, a kereszt váltóságát; ott érti meg igazán a feltámadás erejét és az Istennek való szolgálat fontosságát –, akkor ez az, ami megmondattott Jóel prófétától! Jóel próféta négyszáz évvel korábban kapja az üzenetet és leírja: „lészen az utolsó napokban, kitöltök az én Lelkemből minden testre, és prófétálnak a ti fiaitok és leányaitok; véneitek álmokat álmodnak. Sőt, még a szolgákra és szolgálóleányokra is kitöltöm.”

Aztán a jóeli prófécia alapján hirdeti: „de eljön majd az a nap, az Úrnak nagy és félelmes napja, amikor a hold vérré változik és füst lesz, és a nap elborul és sötétség lesz.” Jóel is felvázolta, és Péter is ezt hirdeti, hogy Istennek vannak ígéretes próféciái az Ő gyermekei számára, és vannak ítéletes jövendölései azok számára, akik kint maradnak, akik a sodrásba nem kerülnek bele, hanem akik kívülről nézik az eseményeket, az egyházat, a gyülekezetet, a szolgálatot, a hitet, az igazságot. Lesznek, akik esetleg gúnyolják, kritizálják, vagy jobb esetben közömbösek iránta, de olyan is van, amikor támadják és igyekeznek elpusztítani. Milyen csodálatos dolog, ahogy ez a halászból lett ember idézi az Ószövetséget! Ez azt jelenti, hogy komolyan vette, és tudja, hogy Isten ígéretei igazak és be fognak teljesedni. Látja a jeleket, és azt mondja: na, ez az, amiről beszélt Jóel az ígében!

Ennek az ígének néhány üzenetét hadd emeljem ki! Azzal kell számolnunk, hogy az üdvtörténet halad tovább az Istentől elrendelt úton. Amikor eljön a pünkösdi napja, ott van Jeruzsálemben egy hatalmas embertömeg, és egyszer csak sebesen zúgó szélnek zendülését hallják. Tudják, hogy ez Istentől jön, mert ilyet ember nem idézhet elő, és ami ott történik, azt sem végezheti el ember! A jóeli prófécia is, ahogy elhangzik, hogy „lészen az utolsó napokban”, azt jelenti, hogy valami olyan, ami eddig még nem volt. Tehát, nem egy megtörtént esemény ismétlődik újra, hanem valami olyan következik, ami még eddig soha nem volt. Erre utal a bibliai eredeti, szent szövegben a Szentlélek, hogy valami olyan történik, ami még eddig soha nem volt.

Éppen ezért, amikor azt mondja, hogy az „utolsó napokban”, akkor lehet, hogy megrökönyödünk, hogy mit jelent ez? A színház világából hadd vegyek egy hasonlatot! Egy darab általában több felvonásból áll, és egyszer eljön az utolsó felvonás. Utána már nincs díszletek átrendezése; már nincs szünet, vége a darabnak, és mindenki mehet haza. Hát, valami ilyesmi történik. Az utolsó napok azt jelenti, hogy az üdvtörténetben Isten elhozta az utolsó „felvonást.” Nem lesz több felvonás, ez az utolsó!

Ha így nézzük ezt a hasonlatot: voltak nagy felvonások az Isten üdvtörténetében. Ilyen volt a teremtés; ilyen volt mindenképpen az, amikor az Ige testté lett és lakozott mi közöttünk – amikor Jézus Krisztus testet öltött, az is egy

csodálatos új felvonás –, és most kezdődik egy új korszak! Ez az utolsó felvonás, ez az utolsó korszak és az utolsó napok, ebben élünk mi is. Pünkösdkor kezdődött az a korszak, amelyben Isten hívja az Ő népét: összegyűjti az egyházat, Krisztus Testébe szerkeszti bele, amelynek Ő a feje, mi néki pedig tagjai, ő a fény, mi színei – ahogy énekeljük a dicséretben. Elkezdődött az utolsó felvonás.

Miért idézi itt Péter Jóelt? Van, amikor Jézus idéz igét, de csak az igének a felét. Péter itt most nem azt idézi csak, ami pünkösdre vonatkozik, hogy „kitöltök az én Lelkemből minden testre”, hanem folytatja tovább a próféciát, és tulajdonképpen idézi tovább a jóeli igét, amikor azt mondja: „jeleket teszek és csudákat, vért, tüzet és füstnek gőzölgését. A nap sötétséggé változik, és a hold vérré, minekelőtte eljő az Úrnak ama nagy és fényes napja.” Az a fontos, hogy az egyik többes számban van: és leszen az utolsó napokban; ez pedig egyes számban van: az Úrnak nagy napja. Tehát, Péter együtt idézi a két igét: az utolsó napokat, amikor az utolsó felvonás elkezdődik; és, hogy eljön az Úrnak nagy napja, amikor Jézus Krisztus megjelenik, és minden szem meglátja Őt. Addig Isten népe ebben a kegyelmi időben él. Ennek pedig az a jelentése, hogy Jézus Krisztus visszajövetelével eljön az ítélet: „vigyázz, mert a kegyelem sürget téged, hogy kerülj bele a sodrásba! Ne játssz a kegyelemmel!” Van egy kedves lelki ének, csak néhány sorát hadd idézzem: „Holnap, talán az ajkad néma már. Holnap, talán munkád hiába vár. Holnap talán már gyenge lesz kezed, holnap talán egy lépést sem tehetsz. Azért ma jöjj, azért ma tedd, azért ma légy Jézusé!” Mindig ez a refrén, hogy „azért ma”, mert a Bibliának az egyik fontos szava a „ma”. „Ma, ha az ő szavát halljátok...”

Péter elmondja, hogy hogyan lehet belekerülni a sodrásba, mert megkérdezik őt: akkor mit kell tennünk? Az embernek a hit útján még azt az egy lépést sem könnyű megtenni! Péter elmondja majd a 38. verstől kezdődően: „Térjete meg és keresztelkedjete meg... és veszitek a Szentlélek ajándékát... „Szakasszátok el magatokat e gonosz nemzetségtől!” Ez is egy csoda, mert azok a férfiak ezt majd meg fogják tenni; csatlakoznak is! Olyan szép, amikor azt mondja az ige: „és hozzájuk csatlakozék azon a napon mintegy háromezer lélek.” Anynyian kerültek be ebbe a sodrásba. Vegyük tehát komolyan a sürgetést!

A másik üzenet: „kitöltök az én Lelkemből minden testre” – ugyanakkor tudjuk, hogy nem kapta mindenki a Szentlélek ajándékát; a Szentlelket nem kapta mindenki. Hogyan kell ezt értenünk tehát, hogy „minden testre”? Semmiképpen nem úgy, hogy minden emberre! Itt a test az embert jelenti. Egy másik fordításban így is van benne, hogy „kitöltök az én Lelkemből minden emberre”. A Rómabeliekhez írt levélben, és az Újszövetség más leveleiben is olvashatjuk, hogy akiben nincs meg az Ő Lelke, az nem az övé. Tehát, ha mindenkire kitölné Isten a Lelkét, akkor mindenki az Úré lenne! Akkor mindenki üdvözülne! Akkor felesleges lenne Péternek erről prédikálni, hogy „eljő az Úrnak nagy napja, félelmes napja”, mert van, akinek az a nap félelmetes lesz! A hívőknek az a váltság napja lesz, de van, akinek félelmetes lesz az a nap! Milyen csodálatos, hogy a „minden” azt jelenti, hogy Isten, minden gyermekére kitölti az Ő Lelkét, akik ebbe a sodrásba belekerülnek! Illetve, úgy adja elénk a Bib-

lia, hogy már azért kerülnek bele a sodrásba, mert a Lélek beleviszi őket! Isten Lelke úgy munkálkodik, hogy először is egy vonzást, egy erőt éreznek Isten gyermekei: nekem mennem kell! Nekem keresnem kell, oda kell jutnom Krisztushoz! Ezt a Szentlélek munkálja, és ők kapják a Szentlelket és a Szentlélek ajándékát is, az ige szerint.

„Minden testre” – ez a Bibliában mindig azt jelenti, hogy mindenki kapja. Tehát, olyan hívő nincs, aki ezt mondja: hitre jutottam, de még nem kaptam a Szentlelket! Sajnos évtizedekig tanították a szekták és hirdették: igen, megtértél, csak még a Szentlélek keresztségét nem kaptad! Anélkül megtérni sem lehet! Tehát, Isten gyermeke kapja a Szentlelket. A Szentlélek újjászüli és elindítja az Úr útján. Elindítja azért, hogy Jézus Krisztussal járja az Ő útját; hogy a keskeny úton haladjon a boldog cél felé. Azért hangsúlyozza, hogy „mindenki”, mert az Ószövetségben nem így volt. Az Ószövetségben Isten az Ő Lelkét adta embereknek bizonyos feladatok elvégzéséhez, és amikor alkalmatlanná vált valaki, akkor Isten visszavonta a Lelket. Ez olyan volt, mint egy mandátum, amelyet átad Isten, de ha lejár vagy alkalmatlanná válik valaki, vissza is vonhatja.

Az, hogy „kitöltök az én Lelkemből”, azt is jelentette, hogy Isten a hívótól az Ő Lelkét nem fogja visszavonni, hiszen azt mondja az ige: „és az én lelkem köztetek marad.” Jézus meg azt mondja: és veletek marad örökké! Tehát, a hívő emberben a Szentlélek megsomorodhat, de vele marad, és újból megtérésre fogja indítani Isten gyermekét. Tehát, ez azt jelenti, hogy Isten gyermeke boldog lehet: mert nem úgy van, hogy birtoklom a Szentlelket, hanem úgy, hogy Isten Szentlelke birtokol engem, és végzi az Ő munkáját az életemben!

A következő kifejezés is nagyon érdekes: „prófétálnak fiaitok és leányaitok; ifjaitok látásokat látnak; véneitek álmokat álmodnak.” Tulajdonképpen a gyakorlati életben fordítva szokott lenni. Nagyon érdekes, hogy Jóel megfordítja az egészet, mert mi azt szoktuk meg inkább, hogy a fiatalok álmodnak. Egy fiatal álmodozik a jövőről, hogy mi lenne jó, az ige pedig megfordítja. Azt mondja: a vének fognak álmodni, az ifjak meg látásokat mondanak el, látásokat látnak; tudniillik, megosztják a többiekkel a tapasztalataikat. Tehát, itt azt mondja: nem a vén fog látásokat továbbadni, hogy hogyan látja, hanem az ifjú. Azért, testvéreim, mert Isten ki akarja nekünk emelni a Léleknek azt a csodálatos munkáját, hogy aki belekerül a Lélek sodrásába, az még vén korban is álmodozhat! Tehát, egy idős testvérnek úgy szól az ige, hogy ne csak a múltba nézzen, hanem nyugodtan lehet álmodozni, mert neki is van jövő! Ez biztatás és vigasztalás minden idősnek a keserűség ellen.

Majdnem tíz évet dolgoztam idősek között, és ötven idős embernek az életét, a mindennapjait, a hétköznapjait, a gondolatait is kellett, hogy ismerjem! Nagyon sokszor tapasztaltam, hogy akik hitben voltak, azok mindig a jövő felé is néztek, nem csak a múltba tekintettek. Amikor idős testvért hallgattam, akinek olyan nagy tervei voltak több évre vagy talán még egy évtizedre való tervei is, úgy magamban mindig mosolyogtam, hogy ez azért túlzás! De most, ennek az igének a fényében megint csak azt látom, Isten azt akarja, hogy egy idős testvér is találja meg a napi szolgálatát még akkor is, hogyha ágyban fekszik! Ta-

lálja meg a reménységét, a jövő bizonyosságát, mint Pál megtalálta, és azt mondta: elköltözöm, és az Úrral leszek; és ez sokkal inkább jobb!

Isten Szentlelke azt akarja mondani: az öregek nem alkalmatlanok ebben a sodrásban az öregségük miatt, és a fiatalok sem alkalmatlanok tapasztalatlanságuk miatt! Amikor még teológus voltam, a teológusok a nagytemplomba mentek reggeli áhítatra, amit általában a teológusok tartottak felváltva. Egyszer, egy reggel, egy elsőéves lány prédikált. Ahogy megyünk vissza a kollégiumba, belém karol a homiletika professzor, és azt mondja nekem: te, hogy van az, hogy egy elsőéves így tud prédikálni? Erre azt mondtam neki: hát azért, mert a Szentlélek is tanít teológiát, nem csak Karcsi bácsi! Elfogadta, nem sértődött meg, és azt mondta rá: igazad van!

A fiai, leányaitok prófétálni fognak. Legyen vágya isten gyermekének, hogy fiai és lányai prófétáljanak! Ez biztatás és ígéret is egyben! Most azt is elém hozta Isten Lelke, hogy ilyen ígéreteket várjatok, kérjétek az Úrtól, hogy fiai, leányaitok prófétálni fognak, nem úgy, ahogy Éli, meg Sámuel, akiknek a fiaik nem jártak az Úr útján –, Istennek ne azt kelljen mondani, hogy fiai, leányaitok, akik ott éjszakáznak a szórakozóhelyen, hanem Istennek ilyen ígéretei teljesüljenek! Te ezt vedd komolyan! Ezért könyörögj, hogy a fiai és a leányok prófétáljanak! Aki ezt pünkösdkor komolyan veszi, az azt fogja kérni, hogy „Uram, add a gyermekem kezébe a Bibliát!” „Add a gyermekem szívébe az ígét!” „Add a gyermekem szájába a Te evangéliumod üzenetét!” – mert ilyen ígéretünk van. Ez csak a Lélek által teljesezhet be, hogy ez legyen az igaz, hogy ezért könyörögjek, mert ez az Isten ígérete: fiai, leányaitok prófétálni fognak!

Figyeljük meg, hogy az igében más a szolgálat, és más a hivatal! Tehát, nem azt mondja az ige, hogy „fiai, leányaitok próféták lesznek”, hanem azt, hogy „prófétálni fognak”! Az 1Kor 12-ben mondja Pál: vajon mindnyájan próféták-é? Semmiképpen nem! Távolságra legyen! Tehát, nem azt jelenti, hogy Istennek minden gyermeke próféta lesz, hanem azt, hogy prófétálni fog. Az Újszövetségben nagyon szépen megfogalmazták reformátor eleink, mert azt mondták, ez azt jelenti: Jézus Krisztus nevére vallást tenni. Isten gyermekei közül ki az, aki megkapja a Szentlelket, de Jézusról nem tud, és nem akar beszélni semmit?

Én olyan szomorú voltam, amikor egyszer, teológus napra jött hozzánk sok teológus; és a mi régi gyülekezetünk nagyon szerette a vendégszolgálatot is, és kértem, hogy az igehirdetés után valaki tegyen bizonyosságot! El voltam képedve: senki nincs, aki el tudja mondani öt mondatban az úrasztala előtt szívének reménységét? Azt, hogy belekerültem a sodrásba; hogy Isten kikapott a tűzből, mint ahogy olvassuk az igében; hogy Isten újjá tette az életemet; hogy elhívott arra, hogy hirdessem Őt!

Ez a mai igénk állítson meg bennünket! Meg is állít, úgy gondolom, és azt mondja: ha Isten gyermeke vagy, kaptad a Lelket, akkor Jézus nevére tegyél vallást!

Ez egészen egyszerűen annyit jelent, hogy Jézus nevére vallást teszek. „Elmondom, hogy mit tett Ő értem. Mélységben jártam, bűnökben életem. Sze-

relme nagy volt, hű szerelméből, Dicső országot hozott az égből.” – ahogy a kedves lelki ének mondja.

Tehát, prófétálnak fiaitok és leányaitok, álmokat és látásokat látnak – mondja Isten igéje. És aki az Úr nevét segítségül hívja, üdvözül! „Megtartatik”, a másik fordítás szerint. Aki meghallja az ígét, aki komolyan veszi az ígét, érzi-e azt, hogy életének nagy hibája, baja vagy hiányossága, hogy csak a sodrásban nincs benne? Hogyha elkéri az Úrtól ezen az ünnepen is, hogy „Uram, hogy kerülhetek be a sodrásba?” „Vigy be engem a Lélek sodrásába!” Azt mondja az ige: hívj segítségül! A pünkösöd is tulajdonképpen nem más, mint Isten feléd való kegyelmi ajánlata.

Tulajdonképpen nagyon fontos dologról van szó. Az egyik az, hogy aki segítséget kér, az azért kér segítséget, mert tudja, hogy neki ez nem fog menni! Amikor segítségül hívom az Urat, akkor ez azt jelenti, hogy magamon nem tudok segíteni; magamtól nem tudom az életemet megoldani! Magamtól nem tudok ebből a bűnből kijönni, csak akkor, ha megszabadítasz!

A másik fontos dolog az, hogy az Úr nevét hívja segítségül! Ez pedig azt jelenti: abban vagyok bizonyos, hogy rajtam csak az élő Isten tud segíteni! El kell, hogy mondjuk ma a világban: ne fuss bárhova segítségért, hanem ahhoz fuss, aki tud és akar is segíteni! Az, hogy az Úr nevét hívja, azért fontos, mert ma olyan időt élünk, amikor az emberek minden mástól várják inkább a segítséget. Milyen csodálatos, mikor azt mondja, hogy az Úr nevét hívja segítségül! Tehát nem mindegy, hogy kit hívunk segítségül!

Aki az Úr nevét hívja segítségül! – nekünk élő Urunk van, aki az Ő szerelmes Fiában örökkévaló szeretettel szeretett. A pünkösöd azt jelenti, hogy a Lélek elhitei veled, és kimunkálja benned, hogy Őt fogadd el; Őrá tekints; Őt szemlélj; Őt nézd; Őt hívd és Őt kérd! Legyen életed egyedüli Ura Jézus Krisztus, a Szabadító és a Megváltó! Adja az Úr, hogy ez személyes legyen, és tudd azt mondani: ezt munkálja bennem a Lélek!

Ámen.

Imádkozzunk!

Köszönjük, áldott Lélek, hogy könnyöröghetünk: világosítsd meg elménket, hogy érthessük a Te igédet, és gyönyörködjünk Jézus Krisztusban, a mi Megváltónkban, a Kezesben, aki eleget tett a mi bűneinkért, és elrendezte a mi adósságunkat, Feléd, Atyánk! Köszönjük, hogy ezt hirdette Péter apostol, és hirdették az óta is a prédikátorok, reformátor eleink, és ezt hirdették sokan, évszázadról évszázadra, hogy ugyanúgy munkálkodsz ebben az új korszakban, csodálatosképpen a Te Lelkeddel, mint akkor, azon a pünkösöd ünnepen, Jeruzsálemben.

Köszönjük Neked, Urunk, a kihívottak sokaságát, ahogyan a Lélek növelte a gyülekezetet az üdvözülőkkel, akiket újjászült, és Krisztussal élő egységbe és közösségbe hozott. Engedd, Urunk, hogy csak Téged lássunk, és csak Hozzád forduljunk életünk minden örömével, hálájával, de minden nehézségével, gondjával, bajával is, ami számunkra megoldhatatlannak tűnik és nehéznek látszik!

Kérünk Téged, Urunk, időseinkért, betegeinkért, gyászolókéért. Kérünk Téged, Urunk, a Te népedért, szerte az egész világon, ahol szabadon összejönnek, vagy ahol szorongattatás van. Köszönjük Neked, Urunk, hogy kezébe tehetjük életünket, szeretteinket, családtagjainkat. Ó, Urunk, végezd a Te munkádat, hogy fiaink és leányaink prófétáljanak, Krisztusról tegyenek vallást, és ne a világ szelleme töltse be őket, a test indulatai, hanem a Te Lelked járja át őket! Köszönjük, hogy ezt is kérhetjük Tőled, mert mi maguk ezt nem tudjuk megcselekedni. Életet lehet, hogy tudtunk adni a Te kegyelmedből a mi gyermekeinknek, de új életet nem. Ezért kérünk, áldott Lélek, hogy bennünk, általunk és köztünk is munkálkodj, Jézus Krisztus nevében!

Ámen.

631

Szentlélek, jövel

✂ Ecsedy Aladár (1902-1990)

🎵 Ecsedy Aladár (1902-1990)

Szent - lé - lek, jö - vel, Szí - vünk töltsd ma el,
Szent e - rőd - del, ví - ga - szod - dal Légy hoz - zánk kö - zell!

(Capo III. fekvés)

2. Jöjj, pünkösdi láng,
Nyisd meg szívünk, szánk,
Hogy a bűntől megtisztulva
Szálljon fel imánk!
3. Adj bátor hitet,
Zengő éneket,
Mely sok bűnöst megtérésre,
Üdvre elvezet.

4. Szenteld meg szívünk,
Hogy eggyé legyünk,
Hogy Jézusról vallást tenni
Mindig kész legyünk.
5. Ha eljő az est,
Ránk fátylat ereszt,
Boldog szívvel zengje ajkunk:
Győzött a kereszt!